EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Gent | Laura Serrat | Actualitzat el 21/06/2018 a les 11:54

La finestra del joc

INSTANT / INSTANTÃ€NIES.Â Â«QuÃ¨ hi ha dins d'aquesta finestra?Â», es pregunta un infant amb els ulls plens d'espurnes, mentre assenyala amb insistÃ¨ncia la vida que veu rere un vidre. El seu pare l'enfila a les espatlles i el petit lliga la mirada a un home que es gronxa dalt d'un trapezi.Â
Foto: Francesc González (Instagram: @tupaker)

Darrere de l'obertura, també s'observa un equilibrista que es manté de puntetes sobre una pilota i pengen del cel unes teles de colors on es formen acrobàcies i figures. Aquesta finestra obre les portes d'un univers on es combina el joc amb l'art. Es tracta de la sala on el col·lectiu La Crica de Manresa ofereix una formació de circ als ciutadans. L'indret està ubicat a l'Espai Sant Domènec, al Conservatori vell, i els professionals de La Crica també l'utilitzen per entrenar.

L'energia de cada persona de la sala posa els objectes en moviment. L'estança batega al ritme del vaivé dels trapezistes. Solament cal mirar les mans desgastades dels alumnes i els professors per comprovar la força que requereix fer circ. Tot i així, la tècnica ha d'anar de la mà de la interpretació. «El circ ha de transmetre una emoció per tant, és important sentir», sosté la professora de La Crica i membre de la companyia Capicua, Sira Bover. Els alumnes afirmen que l'emoció més forta que han sentit és la sensació de volar. Convertir-se en un ocell a través de les teles o el trapezi. Però per sentir que voles primer s'ha de perdre la por de caure. «El temor serveix per mantenir-nos en una tensió necessària però és important gaudir de l'actuació sense bloquejar-te», assegura la professora i membre de Capicua, Yolanda Gutiérrez. De fet, Sira Bover considera que el circ ajuda a les persones a superar les seves pors.

? Quin és el teu truc? -pregunta l'alumna Eva Solà mentre s'espera amb les mans al sostre i la tela lligada a les cames, preparada per tirar-se.

? No pensar -respon la Sira mentre se la mira amb seguretat.

L'alumna es deixa caure, fent voltes cap per avall, juntament amb una tela blau cel que també dibuixa circumferències. La imatge recorda a les onades del mar. «Venir aquí em fa feliç, em sento lliure», explica Eva Solà, després de deixar la classe sorpresa. L'alumna està acabant l'etapa de l'educació obligatòria i diu que dedicar-se al circ és una de les seves opcions. Un altre alumne, Dani Campillos, també es planteja el circ com una professió. «Només fa un any que vinc a La Crica, però quan estic aquí desconnecto del tot», comenta Campillos. No obstant això, tots dos saben que per aconseguir viure del circ s'ha de destinar moltes hores a l'entrenament. «Viure de la cultura no és fàcil. Acabes treballant més hores per amor a l'art, però és una passió», afirma Sira Bover. A més, explica que sovint és una professió poc «Algunes escoles ens demanen que fem tallers de forma gratuïta, no valoren que al darrere hi ha un esforç», comenta.

«El circ és un joc», sosté el professor de La Crica, Cisco Picanyol, mentre ensenya a fer malabars a un grup d'infants que no se'n surten, riuen i ho tornen a «Venir aquí em transporta a la infància i m'ajuda a connectar amb els meus fills», explica l'alumna Noemí Mora. De fet, el professor Picanyol diu que ja no sabria viure sense jugar amb els seus alumnes. Considera que el circ t'obre una finestra «alguns no en volen sortir mai més».

L'infant continua mirant la finestra de l'edifici sobre les espatlles del seu pare. Des de fora, s'observen trapezistes, acròbates o equilibristes que juguen.